

Naam getuige moet worden gegeven om betrouwbaarheid verklaring te kunnen verifiëren

Gegevens

Publicatie

NTFR 2020/1606

Instantie

Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak

2 maart 2020

Annotator

mr. K.M.G. Demandt

ECLI

[ECLI:NL:RBZWB:2020:1019](#)

Zaaknummer

19/5146 GH

Relevante informatie

[Awb art. 8:29](#)

Inhoudsindicatie

belangenafweging, beperkte kennisname, bescherming persoonlijke levenssfeer, bescherming privacy, geheimhouding, geheimhoudingskamer, gewichtige reden

Samenvatting

De inspecteur heeft in een beroepsprocedure een verweerschrift ingediend. Een deel van de bijlagen is door de inspecteur geschoond. De ongeschoonde versies van deze bijlagen zijn door de inspecteur afzonderlijk van het verweerschrift ingediend met het verzoek om geheimhouding. De rechtbank oordeelt ten eerste dat belanghebbende niet heeft ingestemd met de geheimhouding. In dat geval kan alleen sprake zijn van een beperkte kennisneming, waarbij alleen de rechtbank, maar niet de wederpartij, de stukken kan inzien. De

rechtbank zal het verzoek als dusdanig beoordelen en daarbij een belangenafweging maken. Indien bepaalde gegevens geheim mogen blijven, dan moeten de hieruit voortvloeiende problemen voor belanghebbende door de rechter in de hoofdzaak worden gecompenseerd. Dit kan bijvoorbeeld tot uitdrukking komen in de bewijslastverdeling.

Het schonen van de naam van natuurlijk persoon A is niet gerechtvaardigd. Deze persoon heeft als getuige een belastende verklaring afgelegd en heeft belanghebbende aangewezen als de huurder van de garagebox waarin sigaretten zijn aangetroffen. De naam is van wezenlijk belang voor het kunnen verifiëren van de betrouwbaarheid en de authenticiteit van de verklaring. Het belang van kennisname van deze naam door belanghebbende weegt zwaarder dan de bescherming van de naam en persoonlijke gegevens van natuurlijk persoon A. Van een andere bijlage is beperkte kennisname evenmin gerechtvaardigd nu het aannemelijk voorkomt dat belanghebbende reeds beschikt over dit stuk uit hoofde van de strafzaak. De gegevens die betrekking hebben op de andere huurders van de garageboxen, voormalige huurders, de huurders van de bestelauto en het verhuurbedrijf, zijn terecht geschoond. Deze gegevens zijn niet van direct van belang voor de zaak, en de bescherming van deze privacygevoelige gegevens en de bescherming van hun persoonlijke levenssfeer weegt aanzienlijk zwaarder dan het belang van belanghebbende bij kennisneming van deze gegevens. Het is duidelijk op welke plekken deze gegevens zijn geschoond en belanghebbende wordt in de behandeling van de zaak niet gehinderd door het schonen van deze gegevens.

(Beperkte kennisneming deels gerechtvaardigd.)

Noot

Over de geheimhouding van stukken door de Belastingdienst is de laatste tijd veel te doen, vooral door de zaak die in de media veel aandacht heeft gekregen en bekendstaat als de tipgeversaffaire.

Op grond van art. 8:29 Awb kan een partij weigeren informatie of stukken te overleggen (weigering) of mededelen dat alleen de rechter van die stukken kennis mag nemen (beperkte kennisneming). Daarvoor moet wel sprake zijn van gewichtige redenen. De rechter van de geheimhoudingskamer velt hierover een oordeel en maakt daarvoor een belangenafweging: het belang van de verzoekende partij bij geheimhouding of beperkte kennisneming (hier: de inspecteur) wordt afgewogen tegen het belang van de andere partij bij volledige kennisneming (hier: de belastingplichtige). De inspecteur heeft de geschoonde stukken bij het verweerschrift gevoegd en de niet-geschoonde stukken aan de geheimhoudingskamer van de rechtbank gestuurd. Het is van belang om het onderscheid tussen geheimhouding en beperkte kennisneming te maken, omdat de wet dat onderscheid ook maakt. De wet vereist voor een beperkte kennisneming (in tegenstelling tot geheimhouding) dat beide partijen daarmee instemmen. De belastingplichtige heeft dat niet gedaan, zodat de rechtbank het verzoek van de inspecteur opvat als om een verzoek om geheimhouding. De geheimhoudingskamer van de rechtbank zet dit kader duidelijk uiteen.

De inspecteur stelt dat de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer en de bescherming van privacygevoelige gegevens aanleiding zijn voor de geheimhouding van stukken met betrekking tot twee natuurlijke personen. De geheimhoudingskamer oordeelt dat de naam van een van die natuurlijke personen niet geheim mag worden gehouden. Die persoon heeft als getuige jegens de belastingplichtige een belastende verklaring afgelegd. Het belang van de inspecteur bij geheimhouding van de naam weegt niet aanzienlijk zwaarder dan het belang van de belastingplichtige bij kennisneming. Hierbij is in aanmerking genomen dat geen sprake is van dreiging en/of represailles jegens die getuige. Zie hiervoor ook Rechtbank Arnhem 7 februari 2012, nrs. 11/1635 en 11/1636, ECLI:NL:RBARN:2012:BV2902 met betrekking tot de geheimhouding van de naam van een tipgever uit angst voor dreiging en represailles. In het strafrecht zijn er

strikte uitgangspunten op basis waarvan een getuige de status van bedreigde getuige krijgt. Die regels die dat inkaderen zijn er niet in het belastingrecht. Dat constateerde de Hoge Raad al in HR 24 november 2017, nr. 16/04810, [NTFR 2018/130](#). De rechtbank oordeelt dan ook terecht dat de naam van de getuige niet geschoond mag worden. Dat trekt de rechtbank ook door naar het bedrijf waar de getuige werkzaam is. Ook overigens was dit geen heel cruciaal onderdeel, aangezien de inspecteur het adres niet had geschoond. Een beetje zoekwerk op Google biedt dan al veel inzicht.

De gegevens van de directeur/eigenaar van de vennootschap mogen wél geheim worden gehouden. Volgens de rechtbank is deze persoon op dit moment in de procedure niet direct van belang voor de beslissing in de hoofdzaak. De eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer weegt dan zwaarder (zie ook Hof Den Bosch 9 oktober 2014, nr. 13/00842, [NTFR 2015/328](#)). Mocht de informatie over deze persoon op enig moment wel van belang zijn voor de beslissing in de hoofdzaak, dan kan de kamer die de hoofdzaak behandelt alsnog besluiten dat die informatie niet (langer) geheim mag worden gehouden. De eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer is dan ondergeschikt aan het belang van belanghebbende op kennisneming.

Voor een deel zien de geschoonde stukken ook op het strafdossier. De inspecteur heeft aangegeven dat enige overlap bestaat tussen de geheimgehouden gegevens en de niet geheimgehouden gegevens. De rechtbank ziet geen aanleiding om dat onderscheid in stand te houden, omdat het aannemelijk is dat de belastingplichtige ook over dat (volledige en ongeschoonde) strafdossier beschikt.

Gelet op de bewoordingen in de uitspraak sluit de geheimhoudingskamer af met een duidelijke boodschap: de inspecteur kan aan de rechtbank mededelen of hij uitvoering gaat geven aan de beslissing van de geheimhoudingskamer of niet. Mocht dat laatste het geval zijn, dan is het aan de rechtbank om daaruit de gevolgtrekking te maken die haar geraden voorkomt. Volgens de Hoge Raad leidt het niet-nakomen van de beslissing van de geheimhoudingskamer 'niet zonder meer' tot vernietiging van de belastingaanslagen (HR 18 december 2015, nr. 15/01348, [NTFR 2016/352](#)). De Hoge Raad is hier streng in. Het gaat in dit dossier weliswaar niet om veel geheimgehouden informatie, maar de praktijk is wel dat een belastingplichtige maar weinig middelen tot zijn beschikking staan om een inspecteur te dwingen zijn informatieverplichting – als die al komt vast te staan bij een geheimhoudingskamer – na te komen (vgl. Rechtbank Zeeland-West-Brabant 19 oktober 2016, nr. 16/7455, NTFR 2017/172, waarin een belastingplichtige zonder succes in een voorlopigevoorzieningsprocedure de inspecteur wilde dwingen om de informatie te verstrekken). Nu de Hoge Raad in de tipgeversprocedure het vernietigen van de belastingaanslagen door het hof niet cassatieproof heeft geacht, is de grootste stimulans voor de inspecteur om zijn verplichtingen na te komen verdwenen. In het kader van gelijkheid van procespartijen is dit geen wenselijke ontwikkeling.